

[Glønborg]

ne ved arbejdsløsheden må påhvile tre parter, nemlig de to parter på arbejdsmarkedet plus samfundet som helhed. Jeg synes også, at det er en rigtig tankegang, at det i første omgang må være parterne på arbejdsmarkedet, som har ansvaret, og derfor er det en meget fornuftig tanke, at staten først kommer ind, når der er gået en uge.

Kristeligt Folkeparti har tidligere, dengang vi indførte kravet om, at arbejdsgiverne betalte første ledighedsdag, gjort et stykke arbejde for at tilgodese de brancher, som ville have svært ved at undgå hjemsendelser af og til, fordi de lever under vilkår, som de ikke selv er herre over. Vi havde selvfølgelig gerne set, at man havde benyttet lejligheden til at imødekomme disse brancher, men vi kan godt se, at den sammenstilling, man her har lavet af ansvarsfordeling, byrdefordeling, indeholder nogle af de rigtige elementer. Derfor vil vi gå til udvalgsarbejdet med en positiv holdning, men vi vil da ikke påstå, at det her er den eneste løsning, der kan bruges. Vi vil ikke sige, at den ikke er brugbar, men vi vil være meget opmærksomme på muligheder for at lave byrdefordelingen på en anden måde.

Med hensyn til deltidsbeskæftigelse vil jeg gerne sige, at Kristeligt Folkeparti jo altid har været en varm tilhænger af muligheden for deltidsbeskæftigelse, og derfor ser vi gerne, at den mulighed ikke beskæres. Vi vil under udvalgsarbejdet være meget opmærksomme på, om det på nogen måde skulle blive vanskeligere, men vi tror det ikke, og vi håber det ikke. Når vi har talt deltidsbeskæftigelse, har det aldrig været på statens regning, det har altid været planlagt på egen regning, og sådan opfatter vi også det her.

Kravet om større villighed til at tage rimeligt arbejde kan vi støtte. Det skaber en større fleksibilitet på arbejdsmarkedet, og den er nødvendig.

Med hensyn til nedsættelse af medlemsbidraget vil jeg gerne sige, at det efter vores mening i princippet er en forkert vej at gå, for vi mener egentlig, at parterne på arbejdsmarkedet burde have et større ansvar, men o.k., vi skal nå frem til et resultat, og der gives lidt til den ene side og tages lidt fra den anden side, og vi kan leve med det, der er foreslået her.

Men jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om medlemmerne af de selvstændiges a-kasser

får en helt rimelig og retfærdig behandling ved lovforslaget, sådan som det er skruet sammen. Vi vil tillade os at stille nogle spørgsmål i udvalget på det område, for vi ønsker ikke, at medlemmer af de selvstændiges a-kasser skal behandles dårligere end andre.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er jo et meget væsentligt emne, Folketinget har på dagsordenen i dag. Det har relation til den meget store arbejdsløshed, det har relation til hele arbejdsmarkedet, og det har relation til de strukturproblemer, som vi har talt meget om gennem en årrække og har fået gjort for lidt ved. Altså et væsentligt emne og en væsentlig problemkreds, som bør give anledning til, at forslag inden for denne emnekreds bliver behandlet særdeles seriøst af Folketinget og af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. Jeg vil da også gerne kvittere for de indlæg, der har været indtil nu fra ordførernes side. Der var ingen, så vidt jeg kunne høre i alt fald, der bare vendte ryggen til problemerne og sagde, at det ville de ud fra den eller den holdning ikke være med til at løse. Det er dog i det mindste et positivt udgangspunkt.

Vi står nu over for eller næsten midt i nogle spændende overenskomstforhandlinger på arbejdsmarkedet. Det er vigtigt for beskæftigelsen i de kommende måneder og år, hvordan dette forløber. Det skal jeg i øvrigt ikke kommentere yderligere i dag, jeg skal kun gøre opmærksom på, at vi fra politisk hold jo har et ansvar i den forbindelse. Vi har naturligvis dels et ansvar for at tilrettelægge tingene skattemæssigt og på anden vis sådan, at det i sig selv giver anledning til det, vi kalder for kloge overenskomster, dels er det altså også os, der har ansvaret for at tage fat på løsningen af arbejdsmarkedets strukturproblemer.

Der er i alt fald to ting, der spiller en rolle her. Den ene er, at vi får en så stor mobilitet på arbejdsmarkedet som overhovedet muligt, sådan at man, så hurtigt det overhovedet kan lade sig gøre, får flyttet arbejdskraft fra områder på arbejdsmarkedet, som er i tilbagegang, til områder på arbejdsmarkedet, der er i vækst. Det er et formål, som vi skal tilgodese med de forslag, som vi har omkring arbejdsmarkedets strukturproblemer. Her spiller dagpengesystemet og de bindinger på mobiliteten, som dagpengesystemet, som det er i øjeblikket, medfører, en væsentlig rolle.